

**ΤΑ ΘΕΩΡΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΙΣ ΑΤΟΠΟΝ ΑΠΑΓΩΓΗ
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ**

1.

Δίνονται η συνάρτηση f η οποία είναι συνεχής στο διάστημα $[1,4]$

με $f(1)f(2)f(4)=8$ και $f(x) \neq 0$ για κάθε $x \in [1,4]$

Να αποδείξετε ότι:

(I) $f(x) > 0$ για κάθε $x \in [1,4]$

(II) Η εξίσωση $f(x)=2$ έχει μια τουλάχιστον ρίζα στο διάστημα $[1,4]$

(III) Η εξίσωση $f(x)=x$ έχει μια τουλάχιστον ρίζα στο $[1,4]$

$$(I) E\chi\omega: \left\{ \begin{array}{l} (I) \text{Η } f \text{ είναι συνεχής στο } [1,4] \\ (II) f(x) \neq 0 \text{ για κάθε } x \in [1,4] \end{array} \right\}$$

Οπότε $f(x) > 0$ για κάθε $x \in [1,4]$ ή $f(x) < 0$ για κάθε $x \in [1,4]$

Εστω $f(x) < 0$ για κάθε $x \in [1,4]$. Τότε θα έχω:

$$\left\{ \begin{array}{l} f(1) < 0 \\ f(2) < 0 \\ f(4) < 0 \end{array} \right\} \Rightarrow f(1)f(2)f(4) < 0 \stackrel{f(1)f(2)f(4)=8}{\Rightarrow} 8 < 0 \text{ (Άτοπο)}$$

Οπότε $f(x) > 0$ για κάθε $x \in [1,4]$

(II) Επειδή η συνάρτηση f είναι συνεχής στο κλειστό διάστημα $[1,4]$

τότε παίρνει στο $[1,4]$ μέγιστη τιμή M και ελάχιστη τιμή m

Οπότε υπάρχουν $x_1, x_2 \in [1,4]$ με $f(x_1) = m, f(x_2) = M$ τέτοια ώστε

$m \leq f(x) \leq M$ για κάθε $x \in [1,4]$

$$\left\{ \begin{array}{l} m \leq f(1) \leq M \\ m \leq f(2) \leq M \\ m \leq f(4) \leq M \end{array} \right\} \stackrel{\begin{array}{l} \text{Μπορώ να πολλαπλασιάσω} \\ \text{ομόστροφες ανισώσεις κατα μέλη} \\ \text{αρκεί όλα τα μέλη τους να} \\ \text{είναι μη ανητικοί αριθμοί} \end{array}}{\Rightarrow} m \cdot m \cdot m \leq f(1)f(2)f(3) \leq M \cdot M \cdot M^2 \Rightarrow$$

$$m^3 \leq f(1)f(2)f(4) \leq M^3 \Rightarrow \sqrt[3]{m^3} \leq \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)} \leq \sqrt[3]{M^3} \stackrel{\sqrt[3]{\theta^v}=\theta, \theta \geq 0}{\Rightarrow}$$

$$m \leq \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)} \leq M$$

Διακρίνω τις περιπτώσεις :

$$\left\{ \begin{array}{l} (I) m = \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)} \\ (II) M = \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)} \\ (III) m < \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)} < M \end{array} \right\}$$

$$\text{Περίπτωση (I): } m = \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)}^{m=f(x_1), x_1 \in [1,4]} \Rightarrow$$

$$\left\{ \begin{array}{l} f(x_1) = \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)} \\ x_1 \in [\alpha, \beta] \end{array} \right\}$$

$$\text{Οπότε } \nu\pi\alpha\rho\chi\epsilon\iota \xi \in [1,4] \text{ με } f(\xi) = \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)}$$

$$\text{Περίπτωση (II): } M = \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)}^{M=f(x_2), x_2 \in [1,4]} \Rightarrow$$

$$\left\{ \begin{array}{l} f(x_2) = \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)} \\ x_2 \in [1,4] \end{array} \right\}$$

$$\text{Οπότε } \nu\pi\alpha\rho\chi\epsilon\iota \xi \in [1,4] \text{ με } f(\xi) = \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)}$$

$$\text{Περίπτωση (III): } m < \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)} < M \Rightarrow f(x_1) < \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)} < f(x_2)$$

$$\text{Αν } x_1 < x_2$$

$$E_{\chi\omega}: \left\{ \begin{array}{l} (\text{I}) \text{H } f \text{ είναι συνεχής στο κλειστό διάστημα } [x_1, x_2] \\ (\text{II}) f(x_1) \neq f(x_2) \\ (\text{III}) f(x_1) < \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)} < f(x_2) \end{array} \right\}$$

Τότε σύμφωνα με το θεώρημα των ενδιάμεσων τιμών θα

$$\nu\pi\alpha\rho\chi\epsilon\iota \xi \in (x_1, x_2) \text{ τέτοιο ώστε } f(\xi) = \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)}$$

$$\left\{ \begin{array}{l} f(\xi) = \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)} \\ \xi \in (x_1, x_2) \end{array} \right\} \stackrel{(x_1, x_2) \subseteq (1,4)}{\Rightarrow} \left\{ \begin{array}{l} f(\xi) = \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)} \\ \xi \in (1,4) \end{array} \right\}$$

$$\text{Αν } x_1 > x_2$$

$$E_{\chi\omega}: \left\{ \begin{array}{l} (\text{I}) \text{H } f \text{ είναι συνεχής στο κλειστό διάστημα } [x_2, x_1] \\ (\text{II}) f(x_1) \neq f(x_2) \\ (\text{III}) f(x_1) < \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)} < f(x_2) \end{array} \right\}$$

Τότε σύμφωνα με το θεώρημα των ενδιάμεσων τιμών θα

$$\nu\pi\alpha\rho\chi\epsilon\iota \xi \in (x_2, x_1) \text{ τέτοιο ώστε } f(\xi) = \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)}$$

$$\left\{ \begin{array}{l} f(\xi) = \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)} \\ \xi \in (x_2, x_1) \end{array} \right\} \stackrel{(x_2, x_1) \subseteq (1,4)}{\Rightarrow} \left\{ \begin{array}{l} f(\xi) = \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)} \\ \xi \in (1,4) \end{array} \right\}$$

Οπότε θα έχω:

$$\left\{ \begin{array}{l} f(\xi) = \sqrt[3]{f(1)f(2)f(4)} \\ \xi \in [1,4] \end{array} \right\} \stackrel{f(1)f(2)f(4)=8}{\Leftrightarrow} \left\{ \begin{array}{l} f(\xi) = \sqrt[3]{8} \\ \xi \in [1,4] \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} f(\xi) = 2 \\ \xi \in [1,4] \end{array} \right\}$$

$$\text{(III) } E\sigma\tau\omega f(x) \neq x \text{ για κάθε } x \in [1,4]$$

$$\left\{ \begin{array}{l} f(x) \neq x \\ \Gamma \text{ια κάθε } x \in [1,4] \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} f(x) - x \neq 0 \\ \Gamma \text{ια κάθε } x \in [1,4] \end{array} \right\}$$

Θεωρώ τη συνάρτηση $g(x) = f(x) - x$, για κάθε $x \in [1, 4]$

$$E\chi\omega: \left\{ \begin{array}{l} (\text{I}) \text{H } g \text{ είναι συνεχής στο } [1, 4] \text{ ως διαφορά συνεχών συναρτήσεων} \\ (\text{II}) g(x) \neq 0 \text{ για κάθε } x \in [1, 4] \end{array} \right\}$$

Οπότε $g(x) > 0$ για κάθε $x \in [1, 4]$ ή $g(x) < 0$ για κάθε $x \in [1, 4]$

Εστω $g(x) > 0$ για κάθε $x \in [1, 4]$. Τότε θα έχω:

$$\left\{ \begin{array}{l} g(x) > 0 \\ \Gamma\alpha \text{ κάθε } x \in [1, 4] \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} f(x) - x > 0 \\ \Gamma\alpha \text{ κάθε } x \in [1, 4] \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} f(x) > x \\ \Gamma\alpha \text{ κάθε } x \in [1, 4] \end{array} \right\}$$

$$\left\{ \begin{array}{l} f(1) > 1 \\ f(2) > 2 \\ f(4) > 4 \\ f(1), f(2), f(4) > 0 \end{array} \right\} \stackrel{\text{Μπορώ να πολλαπλασιάσω}}{\Rightarrow} \stackrel{\text{ομόστροφες ανισόσεις κατα μέλη}}{\Rightarrow} \stackrel{\text{αρκεί τα μέλη τους να είναι μη αρνητικοί}}{\Rightarrow} \stackrel{\text{αριθμοί}}{\Rightarrow} f(1)f(2)f(4) > 1 \cdot 2 \cdot 4 \stackrel{f(1)f(2)f(4)=8}{\Rightarrow}$$

$8 > 8$ (Ατοπο)

Εστω $g(x) < 0$ για κάθε $x \in [1, 4]$. Τότε θα έχω:

$$\left\{ \begin{array}{l} g(x) < 0 \\ \Gamma\alpha \text{ κάθε } x \in [1, 4] \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} f(x) - x < 0 \\ \Gamma\alpha \text{ κάθε } x \in [1, 4] \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} f(x) < x \\ \Gamma\alpha \text{ κάθε } x \in [1, 4] \end{array} \right\}$$

$$\left\{ \begin{array}{l} f(1) < 1 \\ f(2) < 2 \\ f(4) < 4 \\ f(1), f(2), f(4) > 0 \end{array} \right\} \stackrel{\text{Μπορώ να πολλαπλασιάσω}}{\Rightarrow} \stackrel{\text{ομόστροφες ανισόσεις κατα μέλη}}{\Rightarrow} \stackrel{\text{αρκεί τα μέλη τους να είναι μη αρνητικοί}}{\Rightarrow} \stackrel{\text{αριθμοί}}{\Rightarrow} f(1)f(2)f(4) > 1 \cdot 2 \cdot 4 \stackrel{f(1)f(2)f(4)=8}{\Rightarrow}$$

$8 < 8$ (Ατοπο)

Αρα δεν ισχύει $f(x) \neq x$ για κάθε $x \in [1, 4]$. Οπότε υπάρχει ένα τουλάχιστον

$\xi \in [\alpha, \beta]$ τέτοιο ώστε $f(\xi) = \xi$

2.

Εστω $f, g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχείς και γνησίως φθίνουσες συναρτήσεις με $g \circ f = f \circ g$. Να αποδειχθεί ότι:

(I) Οι $g \circ f, f \circ g$ είναι γνησίως αύξουσες

(II) Η συνάρτηση $h(x) = f(x) - x$ είναι γνησίως φθίνουσα

(III) Υπάρχει μοναδικό $x_0 \in \mathbb{R}$, ώστε $f(x_0) = g(x_0) = x_0$

$$(I) D_{g \circ f} = \{x \in \mathbb{R} : x \in D_f, f(x) \in D_g\} \stackrel{D_f = D_g = \mathbb{R}}{=} \{x \in \mathbb{R} : f(x) \in \mathbb{R}\} = \mathbb{R}$$

Εστω $x_1 < x_2$:

$$x_1 < x_2 \stackrel{f \downarrow \mathbb{R}}{\Rightarrow} f(x_1) > f(x_2) \stackrel{g \downarrow \mathbb{R}}{\Rightarrow} g(f(x_1)) < g(f(x_2)) \Rightarrow (g \circ f)(x_1) < (g \circ f)(x_2)$$

Αρα $g \circ f$ ↑

$$D_{f \circ g} = \{x \in \mathbb{R} : x \in D_g, g(x) \in D_f\} \stackrel{D_f = D_g = \mathbb{R}}{=} \{x \in \mathbb{R} : g(x) \in \mathbb{R}\} = \mathbb{R}$$

$E\sigma\tau\omega$ $x_1 < x_2$:

$$x_1 < x_2 \stackrel{g \downarrow \mathbb{R}}{\Rightarrow} g(x_1) > g(x_2) \stackrel{f \downarrow \mathbb{R}}{\Rightarrow} f(g(x_1)) < f(g(x_2)) \Rightarrow (f \circ g)(x_1) < (f \circ g)(x_2)$$

$\mathcal{A}\rho\alpha$ $f \circ g \uparrow$

$$(II) E\chi\omega : D_f = D_h$$

$E\sigma\tau\omega$ $x_1 < x_2$:

$$x_1 < x_2 \stackrel{f \downarrow \mathbb{R}}{\Rightarrow} \begin{cases} f(x_1) > f(x_2) \\ -x_1 > -x_2 \end{cases} \stackrel{(+) \Rightarrow}{\Rightarrow} f(x_1) - x_1 > f(x_2) - x_2 \Rightarrow h(x_1) > h(x_2)$$

$\mathcal{A}\rho\alpha$ $h \downarrow \mathbb{R}$

$$(III) \Theta\epsilon\omega\rho\omega \text{ τη συνάρτηση } h(x) = f(x) - x, x \in \mathbb{R}$$

$E\sigma\tau\omega$ $f(x) \neq x$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$

$$\left\{ \begin{array}{l} f(x) \neq x \\ \Gamma\iota\alpha \text{ κάθε } x \in \mathbb{R} \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} f(x) - x \neq 0 \\ \Gamma\iota\alpha \text{ κάθε } x \in \mathbb{R} \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} h(x) \neq 0 \\ \Gamma\iota\alpha \text{ κάθε } x \in \mathbb{R} \end{array} \right\}$$

$$E\chi\omega : \left\{ \begin{array}{l} (I) H \text{ } h \text{ είναι συνεχής στο } \mathbb{R} \text{ ως διαφορά συνεχών συναρτήσεων} \\ (II) h(x) \neq 0 \text{ για κάθε } x \in \mathbb{R} \end{array} \right\}$$

Οπότε $h(x) > 0$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$ ή $h(x) < 0$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$

$E\sigma\tau\omega$ $h(x) > 0$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$. Τότε θα έχω:

$$\left\{ \begin{array}{l} h(x) > 0 \\ \Gamma\iota\alpha \text{ κάθε } x \in \mathbb{R} \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} f(x) - x > 0 \\ \Gamma\iota\alpha \text{ κάθε } x \in \mathbb{R} \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} f(x) > x \\ \Gamma\iota\alpha \text{ κάθε } x \in \mathbb{R} \end{array} \right\}$$

Αν στην ανίσωση $f(x) > x$ θέσω όπου x το $g(x)$ θα έχω:

$$f(g(x)) > g(x) \Leftrightarrow (f \circ g)(x) > g(x) \stackrel{g \circ f = f \circ g}{\Leftrightarrow} (g \circ f)(x) > g(x) \Leftrightarrow g(f(x)) > g(x)$$

$$\Leftrightarrow f(x) < x (\text{Άτοπο})$$

$E\sigma\tau\omega$ $h(x) < 0$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$. Τότε θα έχω:

$$\left\{ \begin{array}{l} h(x) < 0 \\ \Gamma\iota\alpha \text{ κάθε } x \in \mathbb{R} \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} f(x) - x < 0 \\ \Gamma\iota\alpha \text{ κάθε } x \in \mathbb{R} \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} f(x) < x \\ \Gamma\iota\alpha \text{ κάθε } x \in \mathbb{R} \end{array} \right\}$$

Αν στην ανίσωση $f(x) < x$ θέσω όπου x το $g(x)$ θα έχω:

$$f(g(x)) < g(x) \Leftrightarrow (f \circ g)(x) < g(x) \stackrel{g \circ f = f \circ g}{\Leftrightarrow} (g \circ f)(x) < g(x) \Leftrightarrow g(f(x)) < g(x)$$

$$\Leftrightarrow f(x) > x (\text{Άτοπο})$$

Αρρα δεν ισχύει $f(x) \neq x$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$. Οπότε υπάρχει ένα τουλάχιστον $x_0 \in \mathbb{R}$ τέτοιο ώστε $f(x_0) = x_0$. Θα αποδείξω ότι το x_0 είναι μοναδικό.

Επειδή η συνάρτηση h είναι γνησίως ανώνυμη θα είναι και "1-1"

Αν $f(x) = x$. Τότε θα έχω:

$$\left\{ \begin{array}{l} f(x) = x \\ f(x_0) = x_0 \end{array} \right\} \Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} f(x) - x = 0 \\ f(x_0) - x_0 = 0 \end{array} \right\} \Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} h(x) = 0 \\ h(x_0) = 0 \end{array} \right\} \Rightarrow h(x) = h(x_0) \xrightarrow{\text{Η συνάρτηση } h \text{ είναι "1-1"} \Rightarrow}$$

$$x = x_0$$

Θα αποδείξω ότι $g(x_0) = x_0$. Εστω $g(x_0) \neq x_0$. Τότε θα έχω $g(x_0) > x_0$ ή $g(x_0) < x_0$

Αν $g(x_0) > x_0$:

$$\begin{aligned} g(x_0) > x_0 &\Leftrightarrow f(g(x_0)) < f(x_0) \xrightarrow{f(x_0)=x_0} (f \circ g)(x_0) < x_0 \xrightarrow{f \circ g = g \circ f} (g \circ f)(x_0) < x_0 \Leftrightarrow \\ &g(f(x_0)) < x_0 \xrightarrow{f(x_0)=x_0} g(x_0) < x_0 (\text{Άτοπο}) \end{aligned}$$

Αν $g(x_0) < x_0$:

$$\begin{aligned} g(x_0) < x_0 &\Leftrightarrow f(g(x_0)) > f(x_0) \xrightarrow{f(x_0)=x_0} (f \circ g)(x_0) > x_0 \xrightarrow{f \circ g = g \circ f} (g \circ f)(x_0) > x_0 \Leftrightarrow \\ &g(f(x_0)) > x_0 \xrightarrow{f(x_0)=x_0} g(x_0) > x_0 (\text{Άτοπο}) \end{aligned}$$

Οπότε $g(x_0) = x_0$

3.

Δίνονται οι συνεχείς συναρτήσεις $f, g : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ με την ιδιότητα:

$$g \circ f = f \circ g.$$

Αν η εξίσωση $(f \circ f)(x) = (g \circ g)(x)$ έχει μια τουλάχιστον ρίζα, να αποδείξετε ότι η εξίσωση $f(x) = g(x)$ έχει λύση

Εστω $f(x) \neq g(x)$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$.

Θεωρώ την συνάρτηση $h(x) = f(x) - g(x), x \in \mathbb{R}$.

$$\left\{ \begin{array}{l} f(x) \neq g(x) \\ \text{Για κάθε } x \in \mathbb{R} \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} f(x) - g(x) \neq 0 \\ \text{Για κάθε } x \in \mathbb{R} \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} h(x) \neq 0 \\ \text{Για κάθε } x \in \mathbb{R} \end{array} \right\}$$

$E\chi\omega: \left\{ \begin{array}{l} \text{(I) } h \text{ είναι συνεχής στο } \mathbb{R} \text{ ως διαφορά συνεχών συναρτήσεων} \\ \text{(II) } h(x) \neq 0 \text{ για κάθε } x \in \mathbb{R} \end{array} \right\}$

Οπότε $h(x) > 0$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$ ή $h(x) < 0$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$

Εστω ρ ρίζα της εξισωσης $(f \circ f)(x) = (g \circ g)(x)$. Τότε θα έχω:

$$(f \circ f)(\rho) = (g \circ g)(\rho) \Leftrightarrow f(f(\rho)) = g(g(\rho))$$

$$\begin{aligned} h(f(\rho)) + h(g(\rho)) &= f(f(\rho)) - g(f(\rho)) + f(g(\rho)) - g(g(\rho)) && g(g(\rho)) = f(f(\rho)) \\ \cancel{f(f(\rho))} - (g \circ f)(\rho) + (f \circ g)(\rho) - \cancel{f(f(\rho))} &= -(g \circ f)(\rho) + (g \circ f)(\rho) = 0 && f \circ g = g \circ f \end{aligned}$$

$$\text{Οπότε: } h(f(\rho)) + h(g(\rho)) = 0$$

Γνωρίζω ότι $h(x) > 0$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$ ή $h(x) < 0$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$

Οπότε θα έχω $h(f(\rho)) > 0, h(g(\rho)) > 0$ ή $h(f(\rho)) < 0, h(g(\rho)) < 0$

Αν $h(f(\rho)) > 0, h(g(\rho)) > 0$:

$$\begin{cases} h(f(\rho)) > 0 \\ h(g(\rho)) > 0 \end{cases} \stackrel{(+)}{\Rightarrow} h(f(\rho)) + h(g(\rho)) > 0 \quad (\text{Άτοπο})$$

Αν $h(f(\rho)) < 0, h(g(\rho)) < 0$:

$$\begin{cases} h(f(\rho)) < 0 \\ h(g(\rho)) < 0 \end{cases} \stackrel{(+)}{\Rightarrow} h(f(\rho)) + h(g(\rho)) < 0 \quad (\text{Άτοπο})$$

Αρα δεν ισχύει $f(x) \neq g(x)$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$. Οπότε

υπάρχει ένα τουλάχιστον $x_0 \in \mathbb{R}$ τέτοιο ώστε $f(x_0) = g(x_0)$

4.

Δίνεται συνεχής και "1-1" συνάρτηση $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ για την οποία ισχύει $f(1)f(2) < 0$. Να αποδείξετε:

(I) $f(3)f(4) > 0$

(II) Η εξισωση $(e^x - 1)f(x)f(x+1) = 3 - x$ έχει μια τουλάχιστον ρίζα στο διάστημα $(0, 3)$

$$(I) E\chi\omega: \left\{ \begin{array}{l} (I) \text{Η συνάρτηση } f \text{ είναι συνεχής στο κλειστό} \\ \text{διάστημα } [1, 2] \\ (II) f(1)f(2) < 0 \end{array} \right\}$$

Οπότε η συνάρτηση f ικανοποιεί τις προϋποθέσεις του θεωρήματος

του Bolzano στο κλειστό διάστημα $[1, 2]$. Οπότε θα υπάρχει ένα

τουλάχιστον $\xi \in (1, 2)$ τέτοιο ώστε $f(\xi) = 0$

$$\text{Εστω } f(3)f(4) \leq 0. \Delta \text{ιακρίνω τις περιπτώσεις: } \left\{ \begin{array}{l} (I) f(3)f(4) = 0 \\ (II) f(3)f(4) < 0 \end{array} \right\}$$

Περίπτωση (I):

$$f(3)f(4)=0 \Leftrightarrow \begin{cases} f(3)=0 \\ \text{ή} \\ f(4)=0 \end{cases}$$

Αν $f(3)=0$ θα έχω:

$$\begin{cases} f(3)=0 \\ f(\xi)=0 \\ \xi \in (1,2) \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} f(\xi)=f(3) \\ \xi \in (1,2) \end{cases} \stackrel{\text{H συναρτηση } f}{\text{είναι "1-1"}} \Rightarrow \begin{cases} \xi=3 \\ \xi \in (1,2) \\ (\text{Άτοπο}) \end{cases}$$

Αν $f(4)=0$ θα έχω:

$$\begin{cases} f(4)=0 \\ f(\xi)=0 \\ \xi \in (1,2) \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} f(\xi)=f(4) \\ \xi \in (1,2) \end{cases} \stackrel{\text{H συναρτηση } f}{\text{είναι "1-1"}} \Rightarrow \begin{cases} \xi=4 \\ \xi \in (1,2) \\ (\text{Άτοπο}) \end{cases}$$

Περίπτωση (II):

$$(I) E_{\chi\omega}: \left. \begin{array}{l} (I) \text{H συνάρτηση } f \text{ είναι συνεχής στο κλειστό} \\ \text{διάστημα } [3,4] \\ (II) f(3)f(4) < 0 \end{array} \right\}$$

Οπότε η συνάρτηση f ικανοποιεί τις προϋποθέσεις του θεωρήματος του Bolzano στο κλειστό διάστημα $[3,4]$. Οπότε θα υπάρχει ένα τουλάχιστον $\xi_1 \in (3,4)$ τέτοιο ώστε $f(\xi_1)=0$

$$\begin{cases} f(\xi_1)=0 \\ f(\xi)=0 \\ \xi \in (1,2) \\ \xi_1 \in (3,4) \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} f(\xi_1)=f(\xi) \\ \xi \in (1,2) \\ \xi_1 \in (3,4) \end{cases} \stackrel{\text{H συναρτηση } f}{\text{είναι "1-1"}} \Rightarrow \begin{cases} \xi_1=\xi \\ \xi \in (1,2) \\ \xi_1 \in (3,4) \end{cases} (\text{Άτοπο})$$

Συνεπώς $f(3)f(4) > 0$

(II) Θεωρώ την συνάρτηση $g(x)=(e^x - 1)f(x)f(x+1) - 3 + x$ με $x \in \mathbb{R}$

Η συνάρτηση $f(x+1)$ είναι συνεχής ως σύνθεση των συνεχών συναρτήσεων

$x+1$ και f . Η συνάρτηση $(e^x - 1)f(x)f(x+1)$ είναι συνεχής ως γινόμενο

συνεχών συναρτήσεων. Η συνάρτηση $g(x)=(e^x - 1)f(x)f(x+1) - 3 + x$

είναι συνεχής ως άθροισμα συνεχών συναρτήσεων

$$g(0)=(e^0 - 1)f(0)f(1) - 3 + 0 = -3 < 0$$

$$g(3)=(e-1)f(3)f(4) - 3 + 3 = (e-1)f(3)f(4) > 0 (\text{Γιατί } e-1 > 0, f(3)f(4) > 0)$$

Οπότε: $g(0)g(3) < 0$

$$E\chi\omega : \left\{ \begin{array}{l} \text{(I) Η συνάρτηση } g \text{ είναι συνεχής στο κλειστό} \\ \text{διάστημα } [0,3] \\ \text{(II) } g(0)g(3) < 0 \end{array} \right\}$$

Οπότε η συνάρτηση g ικανοποιεί τις προυποθέσεις του θεωρήματος Bolzano στο κλειστό διάστημα $[0,3]$. Οπότε θα υπάρχει ένα τουλάχιστον $\xi_2 \in (0,3)$ τέτοιο ώστε $g(\xi_2) = 0$

$$\left\{ \begin{array}{l} g(\xi_2) = 0 \\ \xi_2 \in (0,3) \end{array} \right\} \Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} (e^{\xi_2} - 1)f(\xi_2)f(\xi_2 + 1) - 3 + \xi_2 = 0 \\ \xi_2 \in (0,3) \end{array} \right\} \Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} (e^{\xi_2} - 1)f(\xi_2)f(\xi_2 + 1) = 3 - \xi_2 \\ \xi_2 \in (0,3) \end{array} \right\}$$

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1.

Δίνονται η συνάρτηση f η οποία είναι συνεχής στο διάστημα $[1,9]$ με $f(1)f(3)f(9) = 27$ και $f(x) \neq 0$ για κάθε $x \in [1,9]$

Να αποδείξετε ότι:

- (I) $f(x) > 0$ για κάθε $x \in [1,9]$
- (II) Η εξίσωση $f(x) = 3$ έχει μια τουλάχιστον ρίζα στο διάστημα $[1,9]$
- (III) Η εξίσωση $f(x) = x$ έχει μια τουλάχιστον ρίζα στο $[1,9]$

2.

Εστω $f, g : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχείς συναρτήσεις με $f \uparrow_{\wedge}^{\vee}, g \downarrow_{\wedge}^{\vee}$ και g περιττή με $g \circ f = f \circ g$. Να αποδειχθεί ότι:

- (II) Η συνάρτηση $h(x) = f(x) + x$ είναι αύξουσα
- (III) Υπάρχει μοναδικό $x_0 \in \mathbb{R}$, ώστε $f(x_0) = -x_0$

3.

Δίνονται οι συνεχείς συναρτήσεις $f, g : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ με την ιδιότητα: $g \circ f = -f \circ g$.

Αν η εξίσωση $(f \circ f)(x) = -(g \circ g)(x)$ έχει μια τουλάχιστον ρίζα, να αποδείξετε ότι η εξίσωση $f(x) = -g(x)$ έχει λύση

4.

Δίνεται συνεχής και "1-1" συνάρτηση $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ για την οποία ισχύει $f(0)f(1) < 0$. Να αποδείξετε:

- (I) $f(5)f(6) > 0$
- (II) Η εξίσωση $(e^x - 1)f(x)f(x+1) = 5 - x$ έχει μια τουλάχιστον ρίζα στο διάστημα $(0,5)$